

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6C/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713213029
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3713213029.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu Union zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, IČO 36 284 831 proti žalovanému Zdravotná doprava Púchov, spol. s r.o. so sídlom Pod Lachovcom 1727/55, 020 01 Púchov, IČO 36 312 991 o zaplatenie 35 551,88 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 16 821,65 € a úroky z omeškania 9% ročne zo sumy 16 821,65 € od 1.7.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 7,16%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť 36 240,81 € a úroky z omeškania. Žalobca tvrdil, že:

- so žalovaným uzatvoril zmluvu č. 3009DDSL000106 o doprave ako službe súvisiacej s poskytovaním zdravotnej starostlivosti

- v zmysle článku 2 predmetom zmluvy bolo dohodnutie podmienok poskytovania dopravy poistencom žalobcu, rozsahu dopravy, výšky úhrady za dopravu a jej splatnosť a úprava vzťahov medzi žalobcom a žalovaným

- žalobca je spoločnosť založená za účelom vykonávania verejného zdravotného poistenia a za tým účelom je podľa § 9 zákona č. 581/2004 Z.z. oprávnený vykonávať kontrolnú činnosť u poskytovateľov zdravotnej starostlivosti

- žalobca v zmysle článku 5 zmluvy vykonal v dňoch 7.6.2011 až 8.6.2011 kontrolu opodstatnenosti, účelnosti, hospodárnosti a efektívnosti vynakladania prostriedkov verejného zdravotného poistenia. Touto kontrolou bolo zistené vyúčtovanie vyššieho počtu kilometrov, než zodpovedá skutočnosti, a pri prepravách BIO nebolo preukázané, že táto bola vykonaná pre účely poistencov žalobcu.

- po prerokovaní protokolu dňa 19.9.2011 žalobca uznal pôvodne neuznané vykonané kilometre, čím sa škoda znížila na 38 544,62 €

- v článku 6.2 a 6.3 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak žalobca na základe vykonanej kontroly zistí neoprávnenosť už realizovaného a uhradeného plnenia, žalovaný sa zaviazal neoprávnenú úhradu vrátiť

- žalobca jednostranne započítal v dňoch 16.8.2012 a 31.10.2012 pohľadávky vo výške 1 132,20 € a 1 171,61 €; zostatok pohľadávky je tak 36 240,81 €

- neexistuje žiadna dohoda medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej by mal žalobca uhrádzať zvoz biologického materiálu bez žiadanky ambulancie alebo strediska; žalovaný teda mohol vyúčtovať

žalobcovi zvoz biologického materiálu iba potom, ako by pripojil žiadanku od ambulancie alebo strediska o tom, že existuje biologický materiál, ktorý treba previezť do laboratória

- žalovaný skutočne dňa 28.3.2007 doručil žalobcovi harmonogram zvozu spoločného biologického materiálu, avšak nepodarilo sa zistiť, či žalobca harmonogram podpísaný kompetentnou osobou žalobcu žalovanému vrátil

- pri preprave osôb sa na preplatenie služby vyžadovala žiadanka od zdravotníckeho zariadenia na prepravu osoby

- na prepravu biologického materiálu sa žiadanka nevyžadovala, ale preplatenie prepravy biologického materiálu sa uskutočnilo vtedy, keď žalovaný predložil faktúru a zúčtovacie dávkky, v ktorých vykázal dni, kilometre a miesto odkiaľ - kam biologický materiál prevážal

- pri vykonávaní kontroly revízi lekári žiadali od žalovaného podklady na preukázanie prevozu biologického materiálu, ktoré im však žalovaný neposkytol

- v článku 4.6 zmluvy je uvedené, že prepravu biologického materiálu žalovaný vykonáva na základe písomnej požiadavky zdravotníckeho zariadenia

- je pravdou, že žalovaný podkladmi preukázal, že v určitom čase vykonal prepravu biologického materiálu. Z predložených podkladov však nie je zrejmé, že uvedený prevoz vykonal v prospech poistencov žalobcu.

- harmonogramom zvozov žalovaný oznámil spádové územie s uvedením jednotlivých zdravotníckych zariadení a počet kilometrov, v ktorom realizoval prepravu biologického materiálu

- spádové územie žalovaného je však zadefinované v zmluve z 2.1.2007, a preto nebolo potrebné, aby žalobca na doručení harmonogram reagoval

- oznámenie o harmonograme žiadnym spôsobom nemení dohodnuté podmienky, najmä nie podmienku uvedenú v článku 8.5

- podľa článku 4.6 písm. e) zmluvy bol poskytovateľ povinný poskytovať dopravu na základe písomnej požiadavky ošetrojúceho lekára a je teda zrejmé, že žalovaný mal pred každým vykonaním dopravy disponovať písomnou žiadankou poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorú bol potom povinný archivovať. Ide o zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného, ktorej porušenie je porušením zmluvy.

- v zmluve nebolo dohodnuté, že by žalovaný bol ku každej faktúre za zvoz biologického materiálu v spádovom území povinný priložiť fotokópie žiadaniek a žalobca preto faktúry uhrádzal na základe faktúry

- žalovaný bol povinný priložiť fotokópie žiadaniek poskytovateľov zdravotnej starostlivosti len v prípade vykonania dopravy osôb

- harmonogramom zvozu, ktorý žalovaný zaslal žalobcovi, žalovaný žalobcu iba informoval, kedy, odkiaľ a kam sa bude vykonávať doprava; žalobca zároveň podotkol, že nie v každom jednom prípade sa uskutočňovala aj doprava biologického materiálu

- pre žalobcu bol tento harmonogram po právnej stránke irelevantný, nakoľko organizácia práce žalovaného je výlučne v réžii žalovaného

- týmto harmonogramom neprišlo ani k zmene zmluvy, nakoľko táto je možná iba vo forme písomných a očíslovaných dodatkov

- žalovaný bol zároveň podľa článku 4.6 písm. d) zmluvy povinný vystavovať príkazy na jazdu a kontrolovať ich plnenie

- žalovaný však pri revíznej kontrole žiadnym spôsobom nevedel zdokladovať vystavovanie takýchto príkazov a ich kontrolu, čím nevedel preukázať ani samotné plnenie si zmluvnej povinnosti

- žalobca tým, že uhrádzal žalovanému faktúry za zvoz biologického materiálu, ku ktorým žalovaný nebol povinný priložiť žiadanky príslušných poskytovateľov, automaticky nepotvrdil žalovaným uvádzanú dohodu o vypracovaní harmonogramu, ktorá by žalovaného zbavovala povinnosti podľa článku 4.6 písm. e) zmluvy

- výpovede pani H. a pána D. sú irelevantné, nakoľko pracovníci týchto konkurenčných zdravotných poisťovní nemajú vedomosť o zmluvných dojednaniach medzi účastníkmi

- počas trvania zmluvného vzťahu neprišlo v súlade so zmluvou k jej zmene v časti povinnosti poskytovateľa poskytovať dopravu na základe písomnej požiadavky ošetrojúceho lekára

- v konaní nebola preukázaná existencia dohody o vypracovaní harmonogramu

- žalobca je povinný v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov hradiť iba skutočne poskytnutú zdravotnú starostlivosť

- žalobca ako zdravotná poisťovňa nemal v reálnom čase možnosť overiť si dodržiavanie povinností žalovaným, a preto sa žalobca so žalovaným v zmluve dohodli, že ak bude zistené pochybenie na strane žalovaného, žalobca má nárok na vrátenie už vyplatených finančných prostriedkov

- žalovaný nedisponoval písomnými žiadankami na zvoz biologického materiálu, čím sa dopustil porušenia svojej povinnosti podľa zmluvy a neoprávnenej fakturácie dopravy; žalovaný sa zároveň dopustil aj porušenia zmluvnej povinnosti ohľadne vystavovania príkazov na jazdu pri zvoze biologického materiálu a pri kontrole plnenia týchto príkazov

- zmluva medzi stranami sa spravovala právnym režimom Obchodného zákonníka, a to podľa článku 4.1 zmluvy a na prípadné premlčanie je treba aplikovať štvorročnú premlčaciu lehotu s tým, že žalobca sa o škode dozvedel dňa 19.9.2011 a žalobu podal dňa 27.9.2013

- poukázal na články 3.1, 4.5, 4.6 písm. e) a 4.7 zmluvy s tým, že v súlade s článkom 6 zmluvy a v súlade s § 6 zákona č. 581/2004 Z.z. vykonal v dňoch 7.6.2011 a 8.6.2011 externú revíziu kontrolu

- zo záveru externej revíznej kontroly vyplýva, že žalovaný vykonával dopravu biologického materiálu bez písomných požiadaviek ošetrojúceho lekára, čo bolo v rozpore s článkom 4.6 písm. e) zmluvy, v dôsledku čoho žalovaný nevedel žiadnym spôsobom preukázať skutočné poskytnutie svojich služieb v prospech poisťencov žalobcu, čím zo strany žalobcu prišlo k neoprávnenému finančnému plneniu vo výške 38 544,62 Sk

- pokiaľ žalovaný argumentuje harmonogramom zvozu biologického materiálu, ktorý mal nahradiť písomné požiadavky ošetrojúceho lekára, pre žalobcu je tento harmonogram po právnej stránke irelevantný

- v článku 7.2 zmluvy sa žalobca a žalovaný dohodli, že v prípade zistenia neoprávnenosti fakturovaného už realizovaného a uhradeného plnenia poskytovateľ sa zaväzuje, že poisťovní vráti takúto neoprávnenú úhradu v lehote do 30 dní od ukončenia kontroly

- žalobca výzvou zo dňa 22.5.2012 vyzval žalovaného na úhradu sumy 38 544,62 Sk. Žalovaný však predmetnú sumu neuhradil a žalobca tak započítal sumu 2 308,81 €.

- pokiaľ žalovaný poukázal na metodické usmernenie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, podľa názoru žalobcu je predmetné usmernenie v danom prípade irelevantné, nakoľko sa vzťahuje iba na spracovanie a vykazovanie zdravotných výkonov elektronickou formou, avšak už neupravuje spôsob objednávky a podmienky dopravy

- žalovaný nesprávne spája dve samostatné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, keď podľa článku 4.6 zmluvy je poskytovateľ povinný poskytovať dopravu na základe písomnej požiadavky ošetrojúceho lekára a keď podľa článku 5.2 zmluvy povinnou prílohou faktúry sú elektronicky spracované dávky a sprievodný protokol k zúčtovacím dokladom

- pokiaľ ide o kontrolu formálnej správnosti faktúry, touto sa rozumie kontrola formálnych náležitostí faktúry, sprievodného protokolu a skontrolovanie, či prílohou faktúry je dátové médium. Po kontrole formálnej správnosti má poisťovňa vykonať aj vecnú kontrolu vykázaných zdravotných výkonov, čím sa rozumie preskúmanie opodstatnenosti vykázaných zdravotných výkonov na toho - ktorého poisťenca. Ide teda o preskúmanie riadkov získaných rozbalením dávok v informačnom systéme žalovaného spolu s údajmi v elektronickej karte daného poisťenca s ohľadom na jeho diagnózu a zameraním sa na to, či poskytnutie služby dopravy biomateriálu bolo pre toho - ktorého poisťenca nevyhnutné, potrebné a efektívne.

- vecná kontrola u žalovaného teda prebieha tak, že revízny lekár najskôr prezrie posledné záznamy v elektronickej karte daného poisťenca, následne preskúma jednotlivé riadky z dávky so zameraním sa na diagnózu daného poisťenca a posúdenie, či poskytnutie služby dopravy biomateriálu bolo pre toho - ktorého poisťenca nevyhnutné, potrebné a efektívne. Ak revízny lekár zistí súvis medzi diagnózou poisťenca a potrebou poskytnutia služby dopravy biomateriálu, riadok po vecnej stránke odsúhlasí.

- mesačne je žalovanému doručených na úhradu cca. 15 000 faktúr a v záujme zachovania kontinuity je nepredstaviteľné, aby žalovaný pri každej vecnej kontrole už len principiálne a z opatrnosti namietal správnosť fakturácie a ihneď pristúpil výkonu externej revíznej kontroly

- keďže žalobca v reálnom čase nevedel zistiť nesprávnosť a neopodstatnenosť fakturácie, do zmluvy bol zakotvený spätný kontrolný mechanizmus, s ktorým v prípade zdravotných poisťovní počítajú aj zákonodarcia

- žalovaný mal pred každým vykonaním dopravy disponovať písomnou žiadosťou ošetrojúceho lekára a túto následne archivovať. Tým, že žalovaný takýmito žiadosťami nedisponoval, dopustil sa neoprávnenej fakturácie.

2. Žalobca ako dôkaz označil zmluvu o doprave z 2.1.2007 s prílohami, protokol o kontrole a prílohy tohto protokolu, zápisnicu o prerokovaní protokolu, výzvu na úhradu s doručenkou, oznámenie o jednostrannom započítaní pohľadávok, návrhy harmonogramov zvozov a sprievodný list k nim, dodatky č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil s tým, že žalobcovi uvedená škoda nevznikla a že v zmysle platnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným ako dodávateľ uvedené výkony odvedol. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s tým, že žalobca sa dozvedel o predmetnej škode dňa 7.6.2011, resp. 8.6.2011, resp. 13.6.2011, resp. 19.9.2011. Žalovaný ďalej tvrdil, že:

- existuje od roku 2000 a už predtým 4 roky manžel konateľky žalovaného vykonával rovnakú činnosť ako živnostník

- žalovaný má uzatvorené zmluvy so všetkými zdravotnými poisťovňami a na ich základe realizuje okrem iného zvoz spoločného biologického materiálu z jednotlivých zdravotníckych ambulancií v okrese Považská Bystrica a Púchov, pričom súčasťou dohody je aj ujednanie, že zvoz spoločného biologického materiálu sa pre zjednodušenie vykazuje jednou položkou jedenkrát za pracovný deň; s takýmto dojednaním súhlasili všetky poisťovne a rešpektoval ho aj žalobca

- súčasťou každej faktúry, ktoré zdravotným poisťovňam zasiela, je aj kópia žiadaniek na prepravu, ktoré vyplňuje ambulancia

- nakoľko by bolo neekonomické, aby každá ambulancia z jednotlivého zdravotného strediska vyhotovovala špeciálnu žiadanku na prevoz spoločného biologického materiálu, dohodli sa, že nebudú vyhotovované žiadanky na prevoz spoločného biologického materiálu

- ak by každá žiadanka bola vyhotovená zvlášť, došlo by k stavu, že aj prevoz každého biologického materiálu by sa mal vykonať samostatne a samostatne vyúčtovať, čo by bolo neekonomické najmä pre zdravotné poisťovne, a preto Všeobecná zdravotná poisťovňa a poisťovňa Dôvera s takou dohodou súhlasili

- v minulosti takúto dohodu nenamietal ani žalobca, rešpektoval ju a preplácal faktúry v zmysle dohody

- žalovaný vyhotovil a každej poisťovni predložil harmonogram zvozu spoločného biologického materiálu, ktorý poisťovne akceptovali, a faktúry, ktoré boli v súlade s týmto harmonogramom, preplácali

- povinnosťou žalovaného bolo do dokladu o preprave uviesť číslo jazdy, ktoré je potrebné na to, aby sa dal identifikovať zdravotnícky výkon, ktorý bol vykonaný dopravnou službou žalovaného

- žiadanku žalovaný nevedol preto, lebo s poisťovňami mal uzatvorený paušálny harmonogram, ku ktorému sa nevyžadovala žiadanka na prepravu

- zmluva bola zmenená harmonogramom zvozu biologického materiálu, ktorý bol uzatvorený v písomnej podobe

- žalobca uvedený harmonogram rešpektoval

- v priebehu konania bola vykonaná u žalovaného ďalšia kontrola, počas ktorej žalobca skontroloval všetky výkony. Touto ďalšou kontrolou bolo preukázané, že žalovaný vykonal všetky prevozy, avšak nevedel doložiť žiadanky na prevoz spoločného biologického materiálu.

- pred vykazovaním spoločného biologického materiálu bol navrhnutý zdravotnej poisťovni návrh na vykazovanie spoločného biologického materiálu pod jednou položkou, čo poisťovňa počas celého trvania platnosti zmluvy akceptovala v prvotných revíziách následnou úhradou

- prvotná revízia znamená, že poskytovateľ pri vystavení faktúry poisťovni predložil elektronickú dávku, v ktorej bol jasne vykázaný a charakterizovaný typ prevozu a ďalšie položky.

- v prípade, že by tieto položky boli rozporované, poisťovňa ich neuhradí. Toto sa však počas trvania zmluvného vzťahu strán ani raz nestalo, čo potvrdzuje, že žalobca akceptoval návrh na vykazovanie zvozov biologického materiálu len jednou položkou.

- kým ostatné zdravotné poisťovne žalovaného kontrolujú minimálne raz za pol roka, žalobca u neho vykonal iba jednu, jedinú kontrolu, a to za celé obdobie spolupráce

- podľa metodických usmernení mal žalovaný právo vykazovať zvoz biologického materiálu tak, že pri prevzatí vzorky z ambulancií mala každá ambulancia predložiť žiadanku bez určenia rodného čísla poistenca. Keďže však v nemocnici sa nachádza niekoľko ambulancií, boli by tieto jazdy vykonávané duplicitne. Prevozy však v skutočnosti boli vykonávané počas pracovného dňa iba raz. Z toho dôvodu žalovaný pristúpil k jednaniu so zdravotnými poisťovňami a navrhol im spoločnú trasu zvozu biologického materiálu s tým, že tento bude prepravovaný len raz za pracovný deň, bude špecifikovaný nad rámec metodických usmernení a podmienok zmluvy, a to tak, že východzím a zároveň aj prichádzajúcim stanoviskom bude Púchov.

- pokiaľ ide o rozpočítavanie nákladov na každú jednotlivú jazdu medzi tri zdravotné poisťovne, k tomu nedochádzalo

- žalovaný nemal žiadnu informáciu o tom, koľko vzoriek sa viezlo od poisťencov žalobcu a koľko vzoriek poisťencov ostatných poisťovní, nakoľko tieto vzorky sa nachádzali v boxe, ktorý žalovaný nemohol otvoriť
- podľa metodiky Ministerstva zdravotníctva sa preprava biologického materiálu vykazuje bez konkrétneho poisťenca

- príkazy na dopravu boli súčasťou každej predkladanej faktúry a už vtedy žalobca vedel, že k spoločnému biologickému materiálu nebudú dodávané príkazy na dopravu
- tieto výkony boli uhrádzané na základe harmonogramu, čo žalobca akceptoval, čo sa prejavilo tým, že tento uznal všetky výkony vykázané v tom - ktorom mesiaci a každý mesiac faktúry aj riadne uhrádzal

5. Žalovaný ako prostriedky procesnej obrany použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 4, predložil vyjadrenie Všeobecnej zdravotnej poisťovne z 3.11.2014, vyjadrenie Dôvery z 4.11.2014, vyjadrenie NsP Považská Bystrica z 10.11.2014, príkazy na dopravu (č.l. 87 - 103), prílohu č. 4 - Dátové rozhranie pre dopravu, navrhol výsluch svedkov L. H. a H. D. a vzniesol námietku premlčania (č.l. 48).

6. Súd posúdil ako nesporné skutkové tvrdenie, že žalobca žalovanému v súvislosti s tzv. prepravami BIO vykonanými v období od 15.6.2007 do 29.4.2011 zaplatil 38 544,62 €.

7. Súd považuje za preukázané, že žalobca dňa 30.12.2006 uzatvoril so žalovaným zmluvu o doprave ako službe súvisiacej s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Predmetná zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 581/2004 Z.z., 576/2004 Z.z., 577/2004 Z.z., 578/2004 Z.z. 579/2004 Z.z., 580/2004 Z.z., Obchodným zákonníkom, zákonom o cenách, s Nariadeniami Rady č. 1408/1971 a č. 574/1972. Predmetom zmluvy bolo dohodnutie podmienok poskytovania dopravy poisťencom žalobcu a poisťencom z iných štátov. Žalobca sa zaviazal uhradiť žalovanému dopravu uhrádzanú na základe verejného zdravotného poistenia. Dopravca sa zaviazal zabezpečiť dôstojné a ľudské podmienky poskytovania dopravy, dopravu poskytovať na základe požiadavky ošetrojúceho lekára alebo ústavnej zdravotnej starostlivosti, vykazovať výkony dopravy v súlade s dátovým rozhraním. Dopravca bol oprávnený fakturovať poskytnutú dopravu do 10 dní po skončení kalendárneho mesiaca v členení podľa dopravných výkonov. Prílohou faktúry mali byť dávky podľa dátového rozhrania na magnetických nosičoch a prehľad výjazdov spracovaný na základe tlačiva „Príkaz na dopravu“. Žalobca mal vykonať kontrolu formálnej správnosti doručenej faktúry a prílohy faktúry a v prípade nesprávnosti ju mal vrátiť žalovanému do 5 pracovných dní na doplnenie alebo opravu. Vecnú kontrolu vykázaných dát mal žalovaný vykonať do 25 dní od doručenia formálne správnej faktúry. V prípade, že pri vecnej kontrole by boli zistené výkony fakturované v rozpore s právnymi predpismi alebo zmluvou, žalobca mal spracovať protokol sporných dokladov, tento doručiť žalovanému, ktorý bol povinný vystaviť opravný účtovný doklad. Doručením formálne a vecne správneho opravného účtovného dokladu sa faktúra považovala za vecne správnu. Ak by dopravca nesúhlasil so skutočnosťami uvedenými v protokole sporných dokladov, mal právo do 10 dní tieto skutočnosti reklamovať. Ak by nedošlo k dohode, strany mali rozpor prerokovať do 40 dní od doručenia protokolu. Splatnosť formálne a vecne správnej faktúry bola stanovená na 30 dní od dňa doručenia. Žalobca sa so žalovaným dohodli aj na tom, že žalobca vykonáva kontrolnú činnosť zameranú na účelnosť, efektívnosť a hospodárnosť vynakladania prostriedkov verejného zdravotného poistenia s tým, že túto kontrolu vykonávajú revízní lekári a iní zamestnanci žalobcu. Dopravca bol povinný poskytnúť revíznym lekárom a iným zamestnancom žalobcu potrebnú súčinnosť, umožniť im vstup na miesto výkonu kontroly a predložiť im k nahliadnutiu všetky požadované doklady k fakturovaným výkonom. V článku 6.2 zmluvy sa strany dohodli na tom, že v prípade, ak žalobca zistí fakturovanie výkonov, ku ktorým dopravca na požiadanie nepredloží dokumentáciu dokladujúcu ich vykonanie alebo fakturovanie iných výkonov, ako výkonov uvedených v dokumentácii, žalovaný sa zaviazal vrátiť neoprávnenú úhradu. Súčasťou zmluvy boli okrem iného príloha „Dohodnuté zmluvné ceny a dohodnutý rozsah“ a „Spádové územie dopravcu“.

Súd považuje za preukázané aj to, že prílohou horeuvedenej zmluvy bol živnostenský list, v zmysle ktorého bol žalovaný oprávnený vykonávať ohlasovaciu živnosť „dopravná zdravotná služba“.

Súd považuje za preukázané aj to, že v prílohe č. 3 horeuvedenej zmluvy bola pri type prevozu „BIO“ dohodnutá cena 5,50 Sk/km prevozu.

Súd považuje za preukázané aj to, že prílohe č. 4 horeuvedenej zmluvy sa strany dohodli na tom, že žalovaný bude poskytovať dopravu v spádovom území okresu Púchov a Považská Bystrica.

Súd považuje za preukázané aj to, že prílohou č. 6 horeuvedenej zmluvy boli všeobecné podmienky uznávania výkonov dopravy, ktoré upravujú náležitosti príkazu na dopravu osoby, povinnosť žalovaného uzatvoriť poistenie pre prípad zodpovednosti za škodu a povinnosť žalovaného zabezpečiť dopravu prostredníctvom dispečingu.

Súd považuje za preukázané aj to, že prílohou č. 8 horeuvedenej zmluvy bol vzor „Sprievodného protokolu k zúčtovacím dokladom“ a pokyny k vyplňovaniu tohto sprievodného protokolu.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 31.12.2007 strany uzatvorili k horeuvedenej zmluve dodatok č. 1, ktorým sa zmluva zmenila tak, že sa uzatvorila na dobu určitú do 30.6.2008.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 27.6.2008 strany uzatvorili k horeuvedenej zmluve dodatok č. 2, v ktorom sa strany dohodli okrem iného aj na tom, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú do 30.6.2009.

Súd považuje za preukázané aj to, že od 27.6.2008 sa cena za prevoz typu „BIO“ zmenila na 5,80 Sk/km.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 23.6.2009 strany uzatvorili dodatok č. 3, ktorým bola pôvodný text zmluvy nahradený textom uvedeným v dodatku č. 3.

Súd považuje za preukázané aj to, že od 23.6.2009 bola cena prevozu typu BIO dohodnutá na 0,19 €/km.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 26.10.2009 sa strany dohodli na zmene zmluvy o doprave tak, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2010.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 31.12.2010 sa strany dohodli v dodatku č. 5 na zmene zmluvy o doprave tak, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 30.6.2011.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 26.5.2011 sa strany dohodli v dodatku č. 6 na zmene zmluvy o doprave tak, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 30.6.2012.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 29.6.2012 sa strany dohodli v dodatku č. 8 na zmene zmluvy o doprave tak, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 30.6.2013.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca v dňoch 7.6.2011 až 8.6.2011 vykonal kontrolu opodstatnenosti, účelnosti, hospodárnosti a efektívnosti vynakladania prostriedkov zdravotného poistenia, rozsahu a kvality poskytovania v zdravotnej starostlivosti, a to za obdobie od 15.6.2007 do 31.4.2011 s tým, že pri preprave BIO bolo zistené, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nearchivuje žiadanky na prepravu, pretože ich od iných poskytovateľov pre tento typ prepravy nežiada. Vo výkaze o prevádzke motorového vozidla ani v žiadnej inej predloženej dokumentácii nie je zaznamenané, že jazda je vykonaná pre poistencov žalobcu. Záver kontroly bol teda taký, že v prípade prepravy BIO nebolo poskytovateľom preukázané, že táto bola vykonaná pre účely poistencov žalobcu, čím poskytovateľ porušil článok 3.2 písm. g) a článok 4.6 písm. e) zmluvy.

Súd považuje („tabuľkou 2“) za preukázané aj to, že žalobca zaplatil žalovanému za prepravy biologického materiálu určeného na diagnostikovanie vykonané od 15.6.2007 do 31.7.2009 sumu 21 585,79 €.

Súd považuje („tabuľkou 2“) za preukázané aj to, že žalobca zaplatil žalovanému za prepravy biologického materiálu určeného na diagnostikovanie vykonané od 3.8.2009 do 29.4.2011 sumu 16 958,83 €, z čoho 137,18 € pripadá na diaľkové prevozy, ktoré žalobca uznal po tom, ako mu žalovaný v priebehu súdneho konania predložil žiadanky.

Súd považuje za preukázané aj to, že protokol kontroly bol prerokovaný dňa 19.9.2011 s tým, že kontrolná skupina uznala pôvodne neuznané kilometre a s tým, že nakoľko poskytovateľ ani dodatočne nepredložil kontrolnej skupine žiadne doklady, kontrolná skupina neuznala námietky smerujúce k údajom uvedeným v tabuľke č. 2.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 16.8.2012 oznámil žalovanému, že zrealizoval jednostranné započítanie pohľadávky poisťovne vo výške 1 132,20 € s pohľadávkou poskytovateľa zdravotnej starostlivosti vyplývajúcej z faktúry č. 2012114.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 31.10.2012 oznámil žalovanému, že zrealizoval jednostranné započítanie pohľadávky poisťovne vo výške 1 171,61 € s pohľadávkou poskytovateľa zdravotnej starostlivosti vyplývajúcej z faktúry č. 2012173.

Súd považuje za preukázané aj to, že Všeobecná zdravotná poisťovňa do 31.5.2011 akceptovala a hradila prevozy spoločného biologického materiálu na základe vzájomne dohodnutého harmonogramu zvozu na základe rozhodnutia Všeobecnej zdravotnej poisťovne sa od 1.6.2011 prevoz biomateriálu prestal uhrádzať.

Súd považuje za preukázané aj to, že poisťovňa Dôvera do 30.6.2012 akceptovala a hradila prevozy spoločného biologického materiálu na základe vzájomne dohodnutého harmonogramu zvozu.

Súd považuje za preukázané aj to, že od októbra 2003 až do júna 2012 žalovaný vykonával dovoz spoločného biologického materiálu do laboratórií NsP Považská Bystrica pre poistencov všetkých zdravotných poisťovní, a to zo zdravotných stredísk Dolná Mariková, Udiča, Papradno, Pružina, Prečín,

Považská Bystrica, ZÚNZ Považská Bystrica a z nemocnice Zdravie Púchov podľa dohodnutého harmonogramu každý pracovný deň.

Súd považuje za preukázané aj to, že nakoľko oddelenie klinickej mikrobiológie v Považskej Bystrici nevyšetrovalo určité vírusy, osoba s kódom C. XXX XX XXX v súvislosti s pacientom poisťovne, ktorá má pridelený kód „27“, dala:

- dňa 25.6.2007 dala 2 príkazy na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do Bratislavy
- dňa 27.6.2007 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 13.8.2007 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 22.8.2007 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica
- dňa 10.10.2007 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 16.10.2007 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica

- dňa 20.11.2007 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do SZÚ Banská Bystrica
- dňa 7.1.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica
- dňa 24.1.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 7.2.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 11.2.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica
- dňa 28.2.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 22.4.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica
- dňa 3.6.2008 príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica
- dňa 11.6.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 7.8.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 16.9.2008 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ŠZÚ Banská Bystrica
- dňa 13.3.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 12.5.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 2.6.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 23.6.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 28.7.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 26.8.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do Martina
- dňa 27.10.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do Trenčína
- dňa 25.11.2009 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 12.1.2010 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava
- dňa 26.1.2010 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava

- dňa 21.5.2010 dala príkaz na dopravu biologického materiálu z NsP Považská Bystrica do ÚVZ Bratislava.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný dňa 28.3.2007 doručil žalobcovi harmonogram zvozu biologického materiálu pre pracoviská v Púchove a v Považskej Bystrici s tým, že po podpísaní mal žalobca 1 rovnopis harmonogramu vrátiť žalovanému. V zmysle tohto harmonogramu trasa zvozu biologického materiálu viedla z nemocnice Zdravie cez OZS Lúky, OZS Lednické Rovne, OZS Beluša, OZS Matador, ambulancie v Ilave do Považskej Bystrice a späť, a to každý deň, pričom dĺžka trasy bola 157 km. Podľa ďalšieho harmonogramu mal byť vykonávaný v pondelok zvoz biologického materiálu na trase z NsP Považská Bystrica do Kolónie Považská Bystrica, v utorok z NsP Považská Bystrica cez Kolóniu Považská Bystrica, Jelšové, Prečín, Pružinu, Papradno do Dolnej Marikovej a späť, v stredu z NsP Považská Bystrica do Domaniže a späť, vo štvrtok z NsP Považská Bystrica do Dolnej Marikovej a späť a v piatok z NsP Považská Bystrica na Rozkvet Považská Bystrica a späť. Na oboch harmonogramoch je vyčlenené miesto na podpis žalobcu, pričom však predmetné harmonogramy žalobcom podpísané nie sú.

Súd považuje za preukázané (výsluchom svedkyne L. H.) aj to, že asi od roku 2007 do polovice roku 2011 existovala dohoda medzi VŠZP a spoločnosťami, ktoré vykonávali dopravné služby pre poisťovne, na základe ktorej bol vypracovaný harmonogram zvozu biologického materiálu a dohodnutý spôsob preplácania vystavených faktúr za tento zvoz. Po ukončení uvedenej dohody VŠZP prestala preplácať zvoz biologického materiálu a preplácajú ho zdravotnícke zariadenia. Žiadanky na zvoz biologického materiálu od jednotlivých ambulancií neboli súčasťou fakturácie.

Súd považuje za preukázané (výsluchom svedka H. D.) aj to, že riaditeľka poisťovne Dôvera uzatvorila so žalovaným dohodu o zvoze biologického materiálu, na základe ktorej bol vypracovaný harmonogram zvozu. Zvoz biologického materiálu sa potom vykazoval na poisťovňu a nie na jednotlivých poisťencov. Uhradza sa na základe vykázaných kilometrov a zmluvne dohodnutej ceny. Pri zvoze biologického materiálu sa s faktúrami nepredkladali kópie príkazov.

Súd považuje za preukázané aj to, že vo vete tela dávky má byť okrem iného uvedený typ prepravy/výjazdu. Typom prepravy je pritom aj „BIO“, čo je preprava biologického materiálu určeného na diagnostikovanie. V dávke do jedného riadku sa má uviesť pre jednu jazdu jedno evidenčné číslo vozidla v jeden deň a nemá sa rozpisovať preprava BIO pod seba do dávky s rovnakým číslom jazdy podľa čísla poisťencov. Ak je prepravované BIO viackrát na rovnakej trase rovnakým vozidlom v jeden deň, musia sa líšiť číslom jazdy. Pri preprave BIO spoločne s poisťencami v jednom vozidle v jeden deň a na jednej trase budú vykázané dva riadky - jeden pre ty prepravy BIO a druhý pre typ prepravy DZS, kde obidva riadky majú spoločný deň, počet kilometrov, trasu, číslo jazdy, evidenčné číslo vozidla a počet prepravovaných. Pri preprave BIO pre viac ako jednu zdravotnú poisťovňu sa skutočný počet kilometrov uvedie zainteresovaným zdravotným poisťovníam nie pomerným rozpočítaním medzi zdravotné poisťovne, t.j. ak je preprava BIO realizovaná napr. pre tri zdravotné poisťovne a skutočný počet kilometrov je 15 km, tak sa pre každú zdravotnú poisťovňu uvedie 15 km (č.l. 223).

Súd však nepovažuje za preukázané, že žalovaný práve pre poisťencov žalobcu vykonal v období od 3.8.2009 do 29.4.2011 prepravy v cene spolu 16 821,65 €.

8. Súd vykonal dôkazy uvedené v odsekoch 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd uveril listinným dôkazom, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť. Svedkyňa H. je zamestnankyňou VŠZP a nie žalobcu a súd preto svedkyňou uvádzané údaje vyhodnotil tak, že svedkyňa si vyjadrovala iba k tomu, ako postupovala VŠZP.

9. Pokiaľ žalobca navrhol vykonať listinné dôkazy - knihu jász, zoznam poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, od ktorých a ku ktorým vykonával zvoz biologického materiálu (viď č.l. 104), súd tieto dôkazy nevykonal, nakoľko žalobca v priebehu konania uviedol, že na vykonaní týchto dôkazov netrvá (viď č.l. 200pv).

10. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z. z. na zdravotné poisťovne sa vzťahuje Obchodný zákonník, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013 ak je dlžník v omeškanií so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Tunajší súd rozsudkom č.k. 6C 111/2014-127 okrem iného konanie zastavil čo do zaplata sumy 688,93 €. Proti výroku o tomto čiastočnom zastavení konania odvolanie podané nebolo a predmetný výrok je teda právoplatný.

12. Z „Tabuľky 2“ vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému za prepravy biologického materiálu určeného na diagnostikovanie sumy:

- 21 585,79 € za údajné prepravy vykonané od 15.6.2007 do 31.7.2009, z čoho sa však žalobca domáhal iba 19 281,98 € a z čoho žalobca zobral žalobu späť v časti zaplata sumy 551,75 €

- 16 958,83 € za údajné prepravy vykonané od 3.8.2009 do 29.4.2011, z toho žalobca zobral žalobu späť v časti zaplata sumy 137,18 € (viď čl. 114pv). Ak by však žalovaný tieto prepravy nevykonal, podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne (viď najmä odseky 14, 28 a 33 odôvodnenia uznesenia č.k. 6Co/1085/2015-143) je takúto situáciu potrebné posúdiť ako bezdôvodné obohatenie.

13. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že povinnosť vrátiť neoprávnené fakturované finančné prostriedky má charakter zmluvnej povinnosti, nakoľko táto povinnosť vyplýva z článku 5.11 zmluvy v pôvodnom znení, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V konaní vykonanom po rozhodnutí krajského súdu pritom nevyšli najavo žiadne také skutkové zistenia, ktoré by vyžadovali, aby súd prvej inštancie vec inak právne posúdil (žalobca svoj názor o zmluvnom charaktere povinnosti vrátiť neoprávnenú úhradu vyjadril už v žalobe zo dňa 23.9.2013; skutkové zistenie o tom, že medzi stranami existovala dohoda o vrátení neoprávnených úhrad, vyplýva aj zo zmluvy založenej na č.l. 3 spisu).

14. Súd v tejto súvislosti považuje za vhodné uviesť aj to, že pokiaľ strany do textu zmluvy včlenili aj text „V prípade, že Union na základe vykonanej kontroly zistí porušenie článku 5 bodu 11 tejto zmluvy a zistí neoprávnenosť už zrealizovaného a uhradeného plnenia“, z významového hľadiska nejde o nič iné ako o ekvivalent textu „bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu“ (viď § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka); rovnako aj text „doprovca sa zaväzuje, že vráti takúto neoprávnenú úhradu“ je ekvivalentom textu „musí obohatenie vydať“ (viď § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Hoci teda v texte zmluvy sa nachádza aj článok 6.2, tento článok nemení nič na tom, že ak by aj žalobca zaplatil za prepravu, ktorá v skutočnosti vykonaná nebola (resp. vykonaná síce bola, ale iba v záujme poisťencov VŠZP a Dôvery), išlo by o bezdôvodné obohatenie.

Pokiaľ žalobca v súvislosti s právnou kvalifikáciou poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 13C/282/2015 a na princíp právnej istoty, súd poukazuje na to, že článok 2 C.s.p. nežiada, aby bolo rozhodnutie prvoinštančného súdu v súlade s rozhodnutím iného prvoinštančného súdu, ale aby bolo v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, ESLP a Súdneho dvora EÚ (lebo iba tieto orgány možno považovať za najvyššie súdne authority).

15. Pretože žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania (viď č.l. 48), súd skúmal, kedy začala plynúť premlčacia doba. Žalobca v súdnej veci svoje právo na zaplata sumy 36 240,81 € (resp. 36 240,81 € pred čiastočným späťvzatím) odvodzuje z toho, že prepravy BIO neboli vykonané pre účely poisťencov žalobcu. Z § 489 Občianskeho zákonníka vyplýva, že bezdôvodné obohatenie je záväzok. Ak teda existuje medzi žalobcom a žalovaným takýto záväzkový vzťah, v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa tento záväzkový vzťah spravuje Obchodným zákonníkom (z č.l. 3pv a 178 totiž vyplýva,

že strany sa dohodli, že ich záväzkový vzťah sa spravuje práve Obchodným zákonníkom) - teda aj ustanoveniami § 387 -408 Obchodného zákonníka. Pretože Obchodný zákonník nemá osobitnú úpravu začiatku plynutia premlčacej doby pre bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu, je potrebné začiatok plynutia tejto premlčacej doby posúdiť podľa všeobecného pravidla - t.j. podľa § 391 Obchodného zákonníka tak, že táto začala plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. Tento moment - t.j. keď sa právo mohlo uplatniť na súde je však objektívne vymedzený. Zákonnodarca totiž použil výraz „mohlo“ a nie „mohol“ a okamih je teda nezávislý na subjektívnej okolnosti, či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve (3 Obo 44/97, R 1/1998). Pri plnení bez právneho dôvodu ide pritom o deň, ktorý nasleduje po dni, keď došlo k prijatiu plnenia.

16. Nie je teda relevantné, kedy žalobca vykonal kontrolu, pri ktorej sa prípadne dozvedel, že uhradené prepravy BIO neboli vykonané pre účely jeho poistencov. Výklad, ktorý by stanovil začiatok premlčacej doby až na moment vykonania kontroly, by úplne poprel základný zmysel úpravy premlčania - teda to, aby bol veriteľ nútený svojho práva domáhať sa včas. V tejto súvislosti sa žiada uviesť aj to, že nie je potrebné, aby žalobca robil externé kontroly každý mesiac - podľa názoru súdu však od žalobcu možno spravodlivo žiadať, aby externé revízne kontroly vykonával v takých intervaloch, aby mu nehrozilo premlčanie prípadných nárokov - t.j. pokiaľ predmetom tohto konania je o. i. suma 27,38 € za prepravu údajne vykonanú 15.6.2007 (viď č.l. 203), žalobca mal kontrolu vykonať v takom termíne, aby prípadnú žalobu na súd podal najneskôr 4 roky po vyplatení tejto sumy žalovanému.

17. Keďže žaloba bola podaná 27.9.2013, nároky žalobcu na vrátenie plnení, ktoré žalovaný (prípadne bez právneho dôvodu) prijal do 26.9.2009, sú premlčané a súd preto v tejto časti žalobu zamietol - z citovaného § 388 ObZ totiž vyplýva, že ak povinná osoba namietne premlčanie, súd nemôže právo priznať. Medzi stranami pritom nebolo sporné, že do 26.9.2009 boli uhradené prepravy, ktoré boli (údajne) vykonané do 31.7.2009 (viď č.l. 202) - čo predstavuje sumu 18 730,23 € (súčet odplát za prepravy vykonané od 15.6.2007 do 31.7.2009 predstavuje sumu 21 585,79 €, z čoho sa však žalobca - zjavne vzhľadom na jednostranné zápočty domáhal iba 19 281,98 €, pričom zo späťvzatej sumy na tieto prepravy pripadá 551,75 €).

18. Po zohľadnení námietky premlčania predmetom vecného prieskumu ostala iba suma za prepravy údajne vykonané od 3.8.2009 (č.l. 210pv) do 29.4.2011 (č.l. 217). Pokiaľ ide o dôkazné bremeno v sporoch o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/92/2010 vyjadril názor, že splnenie všetkých zákonných predpokladov bezdôvodného obohatenia musí preukazovať práve ochudobnený. V danom prípade by teda žalobca musel preukázať, že dňa 3.8.2009 (a aj dňa 4.8.2009, 5.8.2009 atď.) nebol v nemocnici v Púchove žiadnemu z jeho poistencov, ktorých lekár ordinuje v Púchove, odobratý biologický materiál určený na diagnostikovanie, ktorý by bolo možné vyšetriť iba v laboratóriu v Považskej Bystrici; takýto dôkaz by potom vylúčil možnosť, že vzorka bola prepravovaná do laboratória v Považskej Bystrici a bolo by ním teda preukázané, že žalovaný nemá nárok na odplatu za prepravu BIO. Je však zrejmé, že vykonanie takéhoto dôkazu by bolo extrémne náročné, nakoľko žalobca by musel v prvom kroku preukázať, koľko jeho poistencov v ten deň navštívilo lekára v Púchove (ktorými informáciami žalobca nepochybne disponuje) a následne by musel preukázať, že žiadnemu takémuto pacientovi nebol odobratý biologický materiál na diagnostikovanie.

19. Takéto absurdne náročné dokazovanie (ktoré by sa muselo vykonať niekoľko 100-krát - prepravy boli totiž vykonávané počas niekoľkých stoviek dní) by však bolo možné nahradiť extrémne jednoduchým dokazovaním spočívajúcim v tom, že by súdu bola za každý deň predložená aspoň jedna požiadavka ošetrojúceho lekára o prepravu vzorky poistenca žalobcu s tým, že ak by takáto požiadavka za nejaký deň predložená nebola, znamenalo by to, že v ten deň sa preprava vzorky poistenca žalobcu nevykonala.

20. S prihliadnutím na až absurdnú náročnosť dokazovania, že v ten - ktorý deň nebola v boxe so vzorkami žiadna vzorka od poistenca žalobcu, a zároveň na jednoduchosť predloženia „požiadavky ošetrojúceho lekára o poskytnutie prepravy“ súd dospel k záveru, že od žalobcu by nebolo spravodlivé požadovať, aby preukazoval, že v ten - ktorý deň nebol v nemocnici v Púchove žiadnemu z jeho poistencov odobratý biologický materiál určený na diagnostikovanie; na druhej strane je však spravodlivé žiadať od žalovaného, aby predložil požiadavky ošetrojúceho lekára o poskytnutie prepravy s tým následkom, že v prípade ich nepredloženia súd bude vychádzať z toho, že prepravy neboli vykonávané v prospech poistencov žalobcu.

21. Spravodlivosť takéhoto očakávania (teda že žalovaný má predložiť požiadavky lekárov na vykonanie preprav) je podporená nielen tým, že takýto dôkaz je v porovnaní s ostatnými možnosťami dokazovania jednoduchý, ale hlavne tým, že obe strany sporu sa predsa dohodli na tom, že doprava bude poskytnutá iba na základe požiadavky ošetrojúceho lekára (článok 3.2 písm. g) pôvodnej verzie zmluvy; resp. článok 4.6. písm. e) novej verzie zmluvy). Žalovaný teda zjavne vedel, že takéto požiadavky ošetrojúcich lekárov musí mať - a teda nemal by byť problém tieto požiadavky lekárov predložiť či už žalobcovi alebo súdu. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, súd poukazuje aj na to, že Ústavný súd SR v náleze sp.zn. III. ÚS 82/2014 sformuloval názor, že aj v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia môže dôkazné bremeno zaťažovať žalovaného - a to v prípade, ak právna úprava žalovanému ukladá viesť a uchovávať určitú evidenciu. Obdobne je to aj v súdnej veci, keď síce nie zákon, ale dohoda strán ukladala žalovanému povinnosť vykonávať prepravy (bez ohľadu na to, či išlo o prepravu osôb alebo vzoriek) iba na základe požiadaviek ošetrojúceho lekára. Ak by sa teda žalovaný dôsledne riadil touto dohodou a od lekárov by žiadanky vyžadoval, nemal by žiadny problém preukázať oprávnenosť svojich faktúr.

22. Pretože však žalovaný takéto požiadavky ošetrojúcich lekárov nepredložil, súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že prepravy BIO v dňoch 3.8.2009 až 29.4.2011 boli vykonané aj v prospech poistencov žalobcu. Potom však žalovaný nemal právo na to, aby mu žalovaný zaplatil 16 821,65 € (16 958,83 € mínus späťvzatých 137,18 €). Medzi stranami pritom nebolo sporné, že žalovanému bola táto suma vyplatená. Keďže však na vyplatenie tejto sumy nebol právny dôvod, žalovaný sa bezdôvodne obohatil a súd ho preto zaviazal na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia.

23. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žiadanky od ošetrojúcich lekárov na prepravy BIO nepotreboval, nakoľko so zdravotnými poisťovňami sa dohodol na harmonogramoch zvozu, súd sa s týmto názorom žalovaného nestotožnil. Žalobca síce dňa 28.3.2007 doručil žalovanému návrhy harmonogramov - žalobca však tieto harmonogramy nepodpísal. V žiadnom prípade teda nie je možné považovať tieto harmonogramy za takú zmenu zmluvy, ktorá by rušila ustanovenie zmluvy v časti ukladajúcej žalovanému povinnosť vykonávať prepravy BIO iba na základe žiadaniek ošetrojúcich lekárov. Súd tiež považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že dňa 23.6.2009 (teda viac ako 2 roky po doručení harmonogramov žalobcovi) došlo k nahradeniu zmluvy zo dňa 2.1.2007 novým znením zmluvy. Ani v tomto novom znení však nebol zmenený dovtedajší článok 3.2.g) tak, že by požiadavka lekára bola potrebná iba na prepravu osôb. Inak povedané - v období po 3.8.2009 platilo už nové znenie zmluvy, ktoré zjavne nemohlo byť modifikované harmonogramami, ktoré boli žalobcovi doručené 2 roky predtým.

24. Pretože žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného záväzku, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania. Súd pritom vychádzal z toho, že nakoľko k omeškaniu došlo 1.7.2012, žalobcovi patrí 8%-ný úrok z omeškania zvýšený o základnú úrokovú sadzbu ECB uplatňovanú k tomuto dátumu - t.j. o 1%.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.. Žalobca sa podanou žalobou domáhal 36 240,81 €. Žalobca mal však vo veci úspech iba čo do zaplatenia sumy 16 821,65 €, čo predstavuje úspech 46,42%. Žalovaný mal naproti tomu úspech 53,58%, a teda má nárok na náhradu trov 7,16%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.